

ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל (ע"ר 580690667)
באמצעות ב"כ עוה"ד אמיר בשה (מ.ר. 37916) או גלעד זבידה או לירון בק (ב.ס.ר. 4,
קומה 23), רחוב מצדה 7, בני ברק 5126002 טל: 03-7743000; פקס: 03-7743001;
office@bszlaw.co.il

המבקש

- לבין -

מדינת ישראל
באמצעות פרקליטות מחוז תל אביב (מיסוי וכלכלה) רחוב מנחם בגין 154, תל אביב
6492107, טל: 073-3924600, פקס: 03-5163093

המאשימה

- לבין -

1. בנימין נתניהו
באמצעות עו"ד עמית חדד ואח' מרחוב ויצמן 2, תל אביב, טל: 03-5333313, פקס:
03-5333314
2. שאול אלוביץ'
3. איריס אלוביץ'
באמצעות עו"ד ז'ק חן ואח' מרחוב ויצמן 2, טל: 03-6932077, פקס: 03-9632082
4. ארנון מוזס
באמצעות שרון קליינמן ואח' מרחוב תובל 40, רמת גן, טל: 03-6120011, פקס: 03-
6121100

הנאשמים

בקשה דחופה מטעם ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל

1. בהתאם להחלטת בית המשפט הנכבד מיום 24.3.2025 בתיק שבכותרת עולה כי בית המשפט הנכבד, למעשה, מכאן ואילך, מונע מעיתונאים מפניה בשאלות לנאשם 1 בתיק שבכותרת, ראש הממשלה, ח"כ בנימין נתניהו, להגיב או לקרוא לעברו אלא בהסכמה (להלן: "ההחלטה").

2. בנסיבות העניין, ארגון העיתונאים והעיתונאיות בישראל (להלן: "המבקש" או "הארגון" או "ארגון העיתונאים") יטען כי ההחלטה מביאה לשינוי קיצוני במדיניות הנהוגה מימים ימימה בבתי המשפט בנושא תוך פגיעה קשה ביותר ובלתי מידתית בחופש העיתונות, בעבודת העיתונאים ובזכות הציבור לדעת, ומכאן מתבקש בית המשפט הנכבד לעיין מחדש בהחלטה, ולהביא לביטולה.

3. בשים לב למועד הדיון הקרוב, מחר, יום שני, 31.3.2025, הבקשה מוגשת בפני בית המשפט הנכבד כעת על אף שהעתק ההחלטה ונימוקיה טרם פורסם במערכת "נט המשפט" ולפיכך, היא אינה מובאת כלשונה¹.

4. ארגון העיתונאים הוא ארגון עובדים פרופסיונאלי הפועל לשמירה על זכויותיהם ועל ייצוגם של עיתונאים והוא כיום הגוף המרכזי והגדול ביותר העוסק בייצוג העיתונאים במעמדם כעובדים². לצד תפקידו בייצוג עיתונאים וביחסי עבודה בענף התקשורת, מקדיש הארגון משאבים ותשומת לב לנושא חופש העיתונות בזירות שונות. הארגון רואה עצמו כמי שמייצג לא רק את ציבור העיתונאים אלא גם את האינטרס הציבורי הרחב בכל הקשור לחופש עיתונות ולצורך כך, ננקטו וננקטות על-ידו פעולות רבות לאורך השנים ולרבות, עתירות מתאימות לבתי המשפט השונים בעניין חופש העיתונות, כעותרים או כידיד בית המשפט³. כך למשל, לענייננו, הארגון היה שותף לגיבוש נוהל של משטרת ישראל המסדיר את אופן התנהלות המשטרה אל מול גורמי התקשורת במהלך אירועים מבצעיים המתרחשים במרחב הציבורי, בעקבות עתירה שהגיש הארגון בנושא וכן, עמידה על קיום הנוהל בפועל⁴. כך למשל, טיפול בנושא חופש תנועה של עיתונאים בתקופת משבר הקורונה ולרבות עתירה לבית המשפט הנכבד בהתייחס לאיכון טלפונים של עיתונאים⁵.

5. הארגון יטען כי ההחלטה מעוררת קושי מכמה טעמים המובאים בתמצית להלן.

6. ראשית, החלטה מביאה לפגיעה קשה, בלתי סבירה ובלתי מידתית בחופש העיתונות⁶ ובזכות הציבור לדעת⁷ ובעבודת העיתונאים. יודגש, על בית המשפט הנכבד גם לדאוג לחופש העיתונות וליכולתם של עיתונאים לבצע

¹ אין בפני הארגון העתק מההחלטה הכתובה ונימוקיה בשים לב כי פרוטוקול הדין טרם פורסם במערכת נט המשפט כאמור ומדובר בנוסח החלטה כפי שנרשם על ידי עיתונאים במהלך הדיון.

² על ארגון העיתונאים ר' למשל: עסק (ארצי) 59352-10-13 ידיעות אינטרנט בע"מ (שותפות רשומה) – ארגון העיתונאים בישראל, 21.8.2014.

³ ר' למשל: בג"ץ 6192/17 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' השר לביטחון פנים ואח', 1.11.2018 (להלן: "בג"ץ סיקור עיתונאי"); בג"ץ 2109/20, 2187/20 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' ראש הממשלה ואח', 26.4.2020 (להלן: "בג"ץ איכוני שב"כ"); בג"ץ 3315/20 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' יו"ר מועצת הרשות השנייה לטלוויזיה ולרדיו ואח', 24.5.2020; בג"ץ 2996/17 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' ראש הממשלה ואח', 23.1.2019; בג"ץ 9104/16 ארגון העיתונאים בישראל ואח' נ' ראש הממשלה ושר התקשורת ואח', 8.1.2017. כך למשל, בתי משפט, עשו שימוש במוסד של "ידיד בית המשפט" במקרים הנוגעים לבקשות הצטרפות של ארגון העיתונאים להליכים משפטיים הנוגעים לחופש העיתונות. בהליך בעניין חופש העיתונות וחסיין מקורות שהתקיים בשלוש ערכאות, ולרבות בבית המשפט המחוזי (ע"ח 47724-01-16 מדינת ישראל נ' חברת החדשות הישראלית ואח', 12.9.2016) ובבית המשפט העליון (רע"פ 7835/16 חברת החדשות הישראלית נ' מדינת ישראל ואח', 21.11.2016); בהליך בעניין צו הרחקה כנגד עיתונאי, שהסתיים בפשרה (ה"ט 9220-07-16 גרינשפון נ' רזניק ואח'); בהליך בעניין צו הרחקה כנגד עיתונאים, שהסתיים גם הוא בפשרה (ה"ט 6461-11-18 קובי נ' ביאר ואח'); בהליך בעניין תפוסים, שנתפסו בביתו הפרטי של עיתונאי עצמאי (תיק 11845-08-20 קופלוביץ נ' משטרת ישראל), 9.5.2021; בהליך בעניין מעצר וביצוע חיפוש אצל עיתונאים (תיק 61824-09-20 זוהר כהן ואח' נ' מדינת ישראל – משטרת ישראל) בהליך שעניינו איסור פרסום (פ"ר 45484-02-21 מועצת העיתונות ואח' נ' מדינת ישראל, 23.2.2021); ועוד.

⁴ בג"ץ סיקור עיתונאי, לעיל ה"ש מס' 3. ר' גם נוהל משטרת ישראל, הסדרת התנהלות משטרת ישראל מול גורמי תקשורת באירועים מבצעיים (נוהל מספר 221.110.04).

⁵ בג"ץ איכוני שב"כ, לעיל ה"ש מס' 3.

⁶ בג"ץ 5239/11 אבנרי נ' הכנסת, סעיף 4 לפסק דינו של השופט עמית, 15.4.2015. ההפניה היא לדברי השופט מצא בע"א 4463/94 אבי חנניה גולן נ' שירות בתי הסוהר, פ"ד (4) 136, 153 (1996). ברק מדינה דיני זכויות האדם בישראל (2016), פרק 3: חופש הביטוי, בעמ' 431; עמ' 475: מסירת מידע שלא כדין וחייב עיתונאים לחשוף מקורות מידע; עמ' 478: חיסיון עיתונאי.

⁷ ר' למשל: עע"מ 6013/04 מדינת ישראל, משרד התחבורה נ' חברת החדשות הישראלית בע"מ, פ"ד (4) 60, 75 (2006); בג"ץ 243/62 אולפני הסרטה בישראל בע"מ נ' גרי, פ"ד טו 2407, 2415, 2426 (1962); דנא 2121/12 פלוני נ' ד"ר אילנה דיין אורבך, סעיפים 52-54 לפסק דינו של הנשיא (כתוארו אז) גרוניס, 18.9.2014; ר' גם למשל: משה נגבי חופש העיתונאי וחופש העיתונות בישראל: דיני תקשורת ואתיקה עיתונאית (2011); חופש הביטוי "ניצב בראש החירויות שעליהן מבוססת הדמוקרטיה" (רע"א 3007/02 יצחק נ' מוזס, פ"ד נו (6) 598, 592 (1998)); הוא מהווה "זכות עילאית" [בג"ץ 73/53 חברת "קול העם" נ' שר הפנים, פ"ד ז 871 (1953), עמ' 878,

מלאכתם העיתונאית בפניו ובאולמו, וזאת תוך מימוש הרעיון הבסיסי של חופש העיתונות כאינטרס ציבורי⁸. זאת ועוד, אין מדובר בהליך החוסה תחת דלתיים סגורות⁹, וראש הממשלה אף מפרסם הודעות מטעמו באמצעות הכלים העומדים לרשותו בכלל ובהתייחס להליך שבכותרת בפרט – לרבות הוצאות הודעות מטעמו תוך כדי הדיונים בפני בית המשפט הנכבד – מה שעלול להפוך את מצב הדברים לאבסורדי, כשהציבור בישראל נותר עם מידע חלקי, בלתי מספק, שאינו מאפשר ל"שוק הדעות" ולחופש הביטוי – החיוניים לדמוקרטיה הישראלית – לפעול את פעולתם.

7. **שנית**, מדובר בהחלטה עם היבטי רוחב משמעותיים לרבות, אפקט מצנן בהתייחס להליכים אחרים ויצירת אבחנה מעמדית בלתי סבירה, הסותרות את אושיות שיטת המשפט הישראלית, הן ביחס לנאשמים אחרים בהליך שבכותרת והן ביחס לנאשמים בהליכים אחרים. בפועל, ההחלטה מביאה לדין אחד לנאשם מסוים ודין אחר לנאשם אחר באופן שהיא פוגעת בשוויון של המתדיינים בפני בתי המשפט. כך עולה כי נאשם "מן היישוב" יהיה נעדר מהאפשרות לקבל חסינות מפניות אליו מצד עיתונאים בשונה מנאשמים "חזקים" שאינם מעוניינים בסיקור תקשורתי וידרשו ויקבלו חסינות או "הנחה" ביחס אליהם.

8. **שלישית**, מדובר בהחלטה גורפת ובלתי מידתית שלא ניתנה בעבר על-ידי בתי המשפט, המהווה שינוי קיצוני של מדיניות ופרקטיקה מימים ימימה, ובוודאי ששינוי דרמטי כזה אינו יכול לבוא לידי ביטוי בהחלטה כדרך אגב, ללא שמיעת עמדת הגורמים הנוגעים בדבר לרבות, ארגון העיתונאים וקיום דיונים מעמיקים בנושא. לא בכדי, גם לא קיים נוהל של הנהלת בתי המשפט בעניין זה, בשונה למשל מנוהל צילום והקלטה בבתי משפט¹⁰.

9. **רביעית**, בשונה מנאשמים אחרים, ראש הממשלה נכנס לאולם בית המשפט הנכבד מכניסה אחורית ולא דרך המסדרונות הציבוריים של בית המשפט כנאשמים אחרים. כתוצאה מכל האמור, אין לעיתונאים כל הזדמנות אחרת בהיכל המשפט לפנות לראש הממשלה אלא באולם בית המשפט הנכבד, טרם כניסתו של המותב הנכבד לאולם.

10. **חמישית**, ראש הממשלה, ככל נאשם, לרבות, נאשמים אחרים בהליך שבכותרת, אינו יכול להיות חסין מפניות מצד עיתונאים. הפניות אליו בזמן התרחשות האירוע הן חלק מתפקידה של העיתונות, ובתוך כך, ראוי כי גם התייחסותו לפניות אליו יחשפו בפני הציבור הרחב-למשל, תיעוד סירובו להגיב לשאלות המופנות אליו או תגובות מצדו בדרך של תקיפה אישית של עיתונאים.

11. **שישית**, בבחינת למעלה מן הדרוש, אין ענייננו במקרה של פגיעה בסדר הדיון או הפרעה לניהול הדיון.

(להלן: "בג"ץ קול העם"); הוא נתפס כנשמת אפה של הדמוקרטיה ו"ציפור נפשה" (ע"פ 255/68 מדינת ישראל נ' בן משה, פ"ד כב(2) 427, 435 (1968)).

⁸ ר' "בג"ץ קול העם", דנ"א 7325/95 ידיעות אחרונות ואח' נ' קראוס ואח', פ"ד נב(3) 1, 53 (1998).

⁹ פומביות הדיון קבועה בסעיף 3 לחוק יסוד: השפיטה. פומביות הדיון פוגעת במהותה בפרטיות המתדיינים ולעתים קרובות בפרטיות העדים ואולם, הזכות לפרטיות – הגם שגם היא זכות יסוד – נסוגה מפני עקרון הפומביות. ר' למשל: רע"א 3007/02 יואב יצחק ואח' נ' ארנון מוזס ואח', 30.9.2002.

¹⁰ הנחיות מנהל בתי המשפט, נוהל צילום והקלטה בבתי משפט, מס' 20-11 (תאריך עדכון אחרון: 1.3.2017). ר' :

https://www.gov.il/he/pages/manager_of_courts_directives_photography_and_recording_regulation

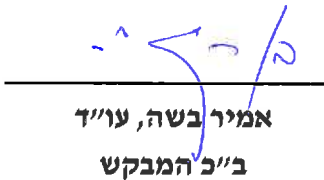
12. שביעית, מקצועם של העיתונאים הוא מקצוע "... בעל מאפיינים ייחודיים. בבסיס מקצוע העיתונאות עומד עקרון היסוד של חופש הביטוי. לעיתונות, הכתובה והמשודרת, תפקיד מרכזי וחשוב במשטר דמוקרטי, הן בביקורת על רשויות השלטון והן במתן במה למגוון דעות רחב בציבור. לצד חובותיו וזכויותיו של העיתונאי כעובד, מוטלות על העיתונאי חובות ייחודיות הנובעות ממקצועו. העיתונאי כפוף לתקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, המטיל עליו חובות רבות וביניהן יושר והגינות; לא להימנע מלפרסם מידע שקיים עניין ציבורי בפרסומו בשל לחצים (פוליטיים, כלכליים ואחרים, לרבות חרם או איום בחרם מודעות); אובייקטיביות; הימנעות ממצב של חשש לניגוד עניינים ועוד [תקנון האתיקה המקצועית של העיתונות, מפורסם באתר האינטרנט של מועצת העיתונות]"¹¹.

13. שמינית, רוח גבית למעמד משלח היד העיתונאי כאמור עולה גם מהפרקטיקה ומהמדיניות בפועל. כך למשל, פניה של עיתונאים לנאשמים באולמות בתי המשפט בטרם כניסתם של השופטים לאולם היא מדיניות מוכרת כאמור מימים ימימה. כך למשל, מעמדם המיוחד של עיתונאים במסגרת פעילותם בסיקור זירות אירוע¹², ונסיגתן של החלטות ממשלתיות בנושא חופש תנועה של עיתונאים בתקופת משבר הקורונה¹³, בשל חופש העיתונות וזכות הציבור לדעת.

14. נוכח כל האמור לעיל, בית המשפט הנכבד מתבקש כאמור לעיין מחדש בהחלטה, ולהורות על ביטולה מכל הנימוקים לעיל.

15. מן הדין ומן הצדק להיעתר לבקשה.

30 במרץ, 2025

אמיר בשה, עו"ד
ב"כ המבקש

¹¹ עסק (ארצי) 59352-10-13 ידיעות אינטרנט בע"מ (שותפות רשומה) – ארגון העיתונאים בישראל, סעיף 76, 21.8.2014. ההדגשה אינה במקור, הח"מ).

¹² ר' נוהל משטרת ישראל, הסדרת התנהלות משטרת ישראל מול גורמי תקשורת באירועים מבצעיים (נוהל מספר 221.110.04) ולפיו, בין היתר, כך גם עולה מנוהל משטרת ישראל בהתייחס לסיקור עיתונאי בזירות אירוע בשים לב כי "משטרת ישראל רואה חשיבות בסיקור התקשורתי (ובכלל זה סיקור בזמן אמת). עבודת העיתונות משרתת את הציבור בכללותו, והיא חיונית במדינה דמוקרטית. על כן יש לפעול כדי שיתאפשר לעיתונאים ולגורמי התקשורת לבצע את תפקידם, גם באירועים מורכבים. המשטרה מחויבת להגן על חייהם, גופם ושלומם של העיתונאים, כשם שהיא חבה בחובות אלה כלפי יתר האוכלוסייה".

¹³ בג"ץ תקש"ח, ח"ש 3, סי' 44-45 לפסק דינה של הנשיאה חיות וסוף דבר, 26.4.2020.